

Μέρες Σχολείου

Ιανουάριος 2012 www.pagkritio.gr - pagkritio.blogspot.com - e-mail : gymnasio@pagkritio.gr - Έτος ζ' - αριθ. φύλλου 5

ΕΚΤΟΣ ΔΙΔΑΚΤΕΑΣ ΥΛΗΣ

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 2012

Ο σκηνοθέτης Θεόδωρος Αγγελόπουλος πέρασε στην αθανασία ...

«Η σχέση μου με τον κινηματογράφο άρχισε σχεδόν σαν εφιάλτης. Ήταν το '46 ή '47, δεν θυμάμαι. Πρώτα μεταπολεμικά χρόνια, τότε που πήγαινε πολύς κόσμος στο σινεμά και εμείς μικροί τρυπώναμε ανάμεσα στο συνωστισμό των μεγάλων, για να χαθούμε στο μαγικό σκοτάδι του εξώστη. Είδα πολλές ταινίες τότε, αλλά η πρώτη ήταν μια ταινία του Michael Curtiz, το «Angels With Dirty Faces».

Υπάρχει μια σκηνή στην ταινία που ο ήρωας οδηγείται από δυο φύλακες στην ηλεκτρική καρέκλα. Καθώς προχωρούν, οι σκιές τους μεγαλώνουν στον τοίχο.

Ξαφνικά μια κραυγή... Δεν θέλω να πεθάνω.

Αυτή η κραυγή για καιρό μετά στοίχειωνε τις νύχτες μου.

Ο κινηματογράφος μπήκε στη ζωή μου με μια σκιά που μεγάλωνε σ' έναν τοίχο και μια κραυγή.

Άρχισα να γράφω πολύ νωρίς, εκείνη την ίδια εποχή, κάτω απ' την ταραχή και τη συγκίνηση που μου είχαν δημιουργήσει οι αναταράξεις της Ιστορίας που είχαν προηγηθεί.

Οι σειρήνες του πολέμου του '40.

Η είσοδος του Γερμανικού στρατού κατοχής σε μια έρημη Αθήνα. Πρώτοι ήχοι, πρώτες εικόνες.

Έπειτα, ο Εμφύλιος το Δεκέμβρη του '44. Η σφαγή.

Η καταδίκη του πατέρα σε θάνατο.

Το χέρι της μητέρας να τρέμει στο δικό μου, καθώς ψάχναμε να βρούμε το πτώμα του ανάμεσα σε δεκάδες άλλα, σε ένα χωράφι.

Καιρό μετά ένα μήνυμά του από μακριά.

Η επιστροφή του μια μέρα βροχής.

Πρώτες ιστορίες. Πρώτη επαφή με τις λέξεις, λέξεις που αναζητούν εικόνα. Τότε δεν ήξερα. Το κατάλαβα αρκετά αργότερα, όταν έγραψα την πρώτη λέξη στο πρώτο σενάριο.

Η λέξη ήταν «βρέχει».

Ο Όμηρος, οι αρχαίοι τραγικοί και γενικά η αρχαία ελληνική γραμματεία, αποτελούσαν στην εποχή μου μέρος της σχολικής μας παιδείας. Οι αρχαίοι μύθοι μάς κατοικούν και τους κατοικούμε.

Ζούμε σ' έναν τόπο γεμάτο μνήμες, αρχαίες πέτρες και σπασμένα αγάλματα.

Όλη η νεότερη ελληνική τέχνη φέρει τα σημάδια αυτής της συμβίωσης.

Η διαδρομή μου, η πορεία μου, η σκέψη μου θα ήταν αδύνατο να μην έχουν ποτιστεί από όλα αυτά».

Τα παραπάνω λόγια ανήκουν στον μεγάλο Έλληνα σκηνοθέτη Θεόδωρο Αγγελόπουλο, που πριν λίγες μέρες έφυγε απρόσμενα από τη ζωή μας, τραυματισμένος σοβαρά στο διάλειμμα των γυρισμάτων της νέας του ταινίας "Η άλλη θάλασσα" στη Δραπετσώνα από διερχόμενη μοτοσυκλέτα. Έχει τιμηθεί με βραβεία στην Ελλάδα και το εξωτερικό για την προσφορά του στον κινηματογράφο, με σπουδαιότερο της καλύτερης ταινίας με τον Χρυσό Φοίνικα στο Φεστιβάλ των Καννών το 1998 για την ταινία *Μια Αιωνιότητα και μια Μέρα*.

«Αποχαιρετούμε τον ποιητή του χρόνου και της ιστορίας... τον ραψωδό της ερημωμένης πατρίδας, της πατρίδας που διαρκώς εξεγείρεται».

Ε. Γερασιμίδου-Ηθοποιός

«Εξ ονόματος όλων των ηθοποιών που είχαν την τύχη να υποδυθούν υπό δική σου σκηνοθετική καθοδήγηση, Σ' ευχαριστώ.»

Τόνι Σερβίλο-Ιταλός ηθοποιός

«χάθηκε άδικα... αλλά αυτό που με παρηγορεί είναι ότι το έργο του θα μένει στην αιωνιότητα»

Γ. Αρβανίτης - Δ/τής φωτογραφίας

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Άνοιγμα σχολείου αγιασμός των υδάτων

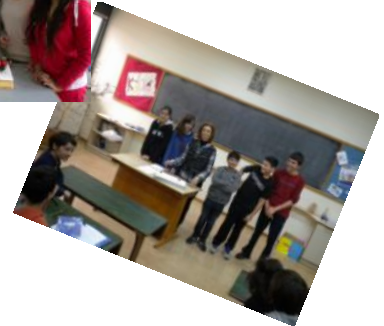
Δευτέρα 9-1-2012. Επιστροφή των μαθητών στο σχολείο μετά τις χριστουγεννιάτικες διακοπές. Την επομένη, ημέρα Τρίτη, στην αίθουσα πολλαπλών χρήσεων του σχολείου, έγινε ο καθιερωμένος αγιασμός των υδάτων για τους μαθητές του γυμνασίου και λυκείου.

Κοπή βασιλόπιτας

Στις 18-1-2011 τα παιδιά του γυμνασίου έκοψαν ανά τμήμα την πρωτοχρονιάτικη πίτα, παρουσία των καθηγητών τάξεων. Οι τυχεροί της χρονιάς είναι:

Γ1 Δελεμήση Ιωάννα
Γ2 κ. Ηρακλείδου Σοφία
Β1 Βασιλάκη Μίρκα
Β2 Σηφάκη Αναστασία
Α1 κ. Κληρονόμου Αθηνά

Επίσκεψη στο ίδρυμα Ζωοδόχος Πηγή

Στις 19-1-2011 οι μαθητές τις γ' γυμνασίου επισκέφτηκαν το κέντρο ειδικών παιδιών Ζωοδόχος Πηγή. Η επίσκεψη αυτή είναι πλέον καθιερωμένη, καθώς κάθε χρόνο τα χρήματα που μαζεύονται από το χριστουγεννιάτικο παζάρι του σχολείου διατίθενται στο συγκεκριμένο ίδρυμα. Τους μαθητές υποδέχτηκαν ο διευθυντής του κέντρου κ. Φερετζάκης και φυσικά τα υπέροχα χαμόγελα των παιδιών που φοιτούν εκεί. Αφού οι μαθητές μας ενημερώθηκαν για το σκοπό και τις δραστηριότητες του κέντρου, ξεναγήθηκαν κατά ομάδες στα εργαστήρια του χώρου. Στη συνέχεια είχαν την ευκαιρία να μιλήσουν και να παίξουν με τους καινούργιους φίλους που έκαναν.

Σήμερα πήγαμε επίσκεψη στην Ζωοδόχο Πηγή και ήταν πραγματικά πολύ όμορφα! Λίγες μέρες πριν πάμε, όταν μας το ανακοίνωσαν, και εγώ αλλά και οι περισσότεροι συμμαθητές μου είχαμε μερικές αμφιβολίες για το αν θέλαμε να πάμε καθώς πιστεύαμε πως θα στενοχωρηθούμε πολύ. Τελικά όμως κάναμε μεγάλο λάθος αφού νιώσαμε το ακριβώς αντίθετο! Τα παιδιά εκεί ήταν πάρα πολύ ευχάριστα, χαρούμενα και μας μιλούσαν πολύ πρόθυμα. Κάναμε βόλτα σε όλα τα εργαστήρια και διαπιστώσαμε πως τα παιδιά αυτά αν και μπορεί να έχουν μια κάπως «περίεργη» εξωτερική εμφάνιση κάνουν πάρα πολλά πράγματα και μερικές φορές πολύ περισσότερα και από μας! Ήταν μια πολύ ευχάριστη εμπειρία, περάσαμε καλά και το διασκεδάσαμε .

Πανδώρα Εξαμιλιώτη

Εκδρομή του μήνα

Στις 20-1-2012 έγινε η πρώτη εκδρομή του χρόνου για τους μαθητές του γυμνασίου και του λυκείου στο αθλητικό κέντρο «Λίντο».

Ομιλία κ. Στειακάκη

Η επιστήμη που καλλιεργεί το δίκαιο είναι η νομική και αυτή δεν είναι εύκολη επιστήμη. Και δεν εννοούμε τις δυσκολίες που έχει ως προς τη μάθησή της. Εννοούμε τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει καθημερινά ως προς την αποδοχή της από την κοινωνία - την κοινωνία που δεν μπορεί, βεβαίως, να κάνει δίχως της, αλλά ταυτόχρονα την κατηγορεί

χωρίς όρια. Είναι, ίσως, από τα λίγα παραδείγματα γνώσης που επισύρει τόσο μένος πάνω της. Από μικρούς και από μεγάλους. Από καλούς και από κακούς. Ίσως γιατί συγχέεται το «δίκαιο» με το «δίκιο». Αυτό το δεύτερο συντάσσεται συνήθως με την κτητική αντωνυμία «μου». Το «δίκιο μου».

Καλλιεργεί, λοιπόν, νομική επιστήμη αυτό το δίκαιο που είναι κατάκτηση της εξέλιξης του ανθρώπινου νου, απαραίτητης για την κοινή ύπαρξη μέσα στα οργανωμένα κοινωνικά σύνολα του σήμερα, όπως είπε ο κ. Γ. Στειακάκης, νομικός κατ' επάγγελμα και ειδικός του ποινικού δικαίου. Και οι κανόνες αυτού του δικαίου, κανόνες απαραίτητοι για την αποφυγή του δικαίου του ισχυρού και της αυτοδικίας, σαφώς διαφοροποιούνται από τους κανόνες ηθικής, όπως τόνισε ο ομιλητής.

Έχουμε πολλές προσδοκίες από το δίκαιο και τη δικαιοσύνη. Πάνω σ' αυτά στηρίζουμε την ύπαρξή μας, γι' αυτό και απογοητεύομαστε όταν υποψιαζόμαστε, άλλοτε σωστά και άλλοτε λάθος, ότι κάτι δεν πάει καλά. Είναι το ακρογωνιαίο λιθαράκι που στηρίζει τόσες προσδοκίες.

Και το δίκαιο πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πιο αντικειμενικό, με την έννοια της στέρξης κατά την απονομή του κάθε συναισθηματικότητας - κάποιες φορές νοσηρής - που είναι δυνατόν να οδηγήσει σε λάθος κρίσεις.

Τα σκιαγράφησε όλα αυτά ο ομιλητής και με ψύχραιμη ματιά και λόγο προσπάθησε να αποφλοιώσει την ουσία και να την παρουσιάσει. Με επιτυχία. Και για τον λόγο αυτό θερμά τον ευχαριστούμε.

Ομιλία κ. Χρονιάρη

Στο πλαίσιο του θεσμού της σχολής γονέων, στις 25-1-2012, η σχολική ψυχολόγος κ. Χρονιάρη Ελένη μίλησε στους γονείς των μαθητών του γυμνασίου, με θέμα: «Η πρώτη φάση της εφηβικής περιόδου». Η κ. Χρονιάρη στην παρουσίασή της αναφέρθηκε στα παρακάτω:

Η πρώτη φάση της εφηβικής περιόδου δηλ. το ΓΥΜΝΑΣΙΟ είναι εξαιρετικά κρίσιμη και για το παιδί και φυσικά για την οικογένεια. Εκδηλώνονται όλα τα χαρακτηριστικά αυτής της ηλικίας, τα οποία είναι πολύπλοκα και έντονα. Όμως αυτά καθορίζουν κατά ένα μεγάλο μέρος τον έφηβο σε σχέση με τον εαυτό του και το περιβάλλον του. Πολύ καθοριστικό ρόλο παίζει και η διαδρομή του παιδιού σε όλα τα προηγούμενα ηλικιακά στάδια. Η οικογένεια και ο ρόλος της σ' αυτή την φάση είναι φυσικά πολύ καθοριστικός. Χρειάζεται ενημέρωση - κατανόηση - ψυχραιμία - διάλογος - εμπιστοσύνη - προσοχή στο κλίμα της οικογενειακής ατμόσφαιρας - αποφυγή συγκρίσεων και διακρίσεων - αποφυγή υπερπροστατευτικών τάσεων (που είναι δυστυχώς πολύ συχνό φαινόμενο). Χρειάζεται επαναπροσδιορισμός στις αξίες και στη στάση ζωής του γονεϊκού προτύπου, γιατί αυτό καθοδηγεί και ασφαλίζει τα παιδιά ειδικά σ' αυτή τη φάση της ζωής τους. Με λίγα λόγια το πέρασμα της εφηβείας χρειάζεται ώριμους και συνετούς γονείς. Ακολούθησε συζήτηση.

Συνάντηση για συνθετικές

Στις 26-1-2012 και την πέμπτη διδακτική ώρα οι μαθητές του γυμνασίου συναντήθηκαν ανά ομάδες με τους υπεύθυνους καθηγητές των συνθετικών εργασιών τους, προκειμένου να ελέγξουν την πρόδοό τους και να συντονίσουν τα περαιτέρω βήματα της εκπόνησης των εργασιών τους.

Ομιλία κ. Ν. Γ. Κοπιδάκη

Στις 31-1-2012 και την τρίτη διδακτική ώρα, οι μαθητές του γυμνασίου και του λυκείου παρακολούθησαν ένα ξεχωριστό μάθημα. Ο κ. Ν. Γ. Κοπιδάκης, γενικός διευθυντής του εκπαιδευτηρίου, τους έδωσε την ευκαιρία να παρακολουθήσουν την προβολή μιας σειράς φωτογραφιών από το περιηγητικό ταξίδι του στις χαμένες πατρίδες του Ελληνισμού, από την Κωνσταντινούπολη μέχρι την Καππαδοκία. Η παρουσίαση των φωτογραφιών συνοδεύονταν από τον μεστό ποιητικό

και συγκινησιακά φορτισμένο ηχογραφημένο λόγο του κ. Ν. Γ. Κοπιδάκη. Ακολουθεί απόσπασμα του λόγου αυτού:

...Σε μνήμες ατέλειωτες βρισκόμουν, όταν άκουσα την Ξεναγό να αναφέρει πως είμαστε στο σταυροδρόμι προς το Εσκισεχέρ, το Αφιόν Καραχισάρ.

Η σκέψη μου πήγε αμέσως στο Σαγγάριο ποταμό και στην ιστορική απάτη της Άγκυρας. Ο πατέρας μου παρών. Τον συναντώ στα μέρη που μου διηγιόταν σ' όλη του τη ζωή κατηγορώντας αυτούς που μας απάτησαν και μας πρόδωσαν. Σκληρές περιγραφές για τη δολοφονία του στρατού μας το '22. Ταπείνωση της Ελλάδας, ματωμένα νερά στο Σαγγάριο. Ολέθρια υποχώρηση! Και στη συνέχεια η Σμύρνη να καίγεται και η αρχοντιά των Ελλήνων να πνίγεται στη θάλασσα. Ο πατέρας μου δάκρυζε κάθε φορά που ιστορούσε. Το δάκρυ του το ταύτισα με την πλημμύρα των δακρύων που η φαντασία μου έφερνε, όπως περνούσα πρώτη φορά από τούτα τα μέρη.

Το « πάλι με χρόνια με καιρούς πάλι δικά μας θα 'ναι» αγγίζει γραφικά τη μελαγχολία μου.

Η οικουμενική σφραγίδα του πολιτισμού που άφησε η πνευματική δημιουργία των Ελλήνων με το πέρασμα του Μεγάλου Αλεξάνδρου, στη συνέχεια η γλώσσα η Ελληνική, τα θέατρα και οι ναοί, οι αγορές και οι στοές για τη δημοκρατία, των αποστόλων και του Παύλου το πέρασμα, οι Καππαδόκες Πατέρες του Βυζαντίου, τα ανοίγματα και τα βάθη, οι αμέτρητες εκκλησίες οι κτισμένες ή σκαμμένες σε βράχους, οι αγιογραφίες που καταστρέφονται, τα μνημεία της δόξας, τα συγγράμματα και οι επιγραφές, όλα αυτά είναι η υπερηφάνεια για το παρελθόν και ο έλεγχος ο ιστορικός για το παρόν μας. ....

Σήμερα ο κ. Νίκος Κοπιδάκης μάς έκανε ένα πρόλογο για το ταξίδι του στην Καππαδοκία και στη συνέχεια μας έδειξε ένα βίντεο με φωτογραφίες από το ταξίδι του αυτό. Τα συναισθήματα που ένιωσε ο ίδιος μέσα από το ταξίδι του μας τα πέρασε με έναν ιδιαίτερο και εκλεπτυσμένο τρόπο. Πιστεύω ότι ήθελε να μας ταξιδέψει σ' ένα κόσμο αλλιώς από ό,τι συνήθως βλέπουμε εμείς οι νέοι και νομίζω ότι το κατάφερε. Επίσης, η αφήγηση που έκανε, όταν περνούσαν οι εικόνες ήταν μαγευτική, γιατί ο τόνος της φωνής του με έκανε να δω ότι η γνώση και το συναίσθημα πηγαίνουν μαζί, γιατί, όταν έχεις γνώση, μπορείς, να δεις τον κόσμο από άλλη οπτική γωνία που εμείς δεν βλέπουμε, επειδή είμαστε ακόμα μικροί και άπειροι. Θα ήθελα να ξανακούσω μία τέτοια ομιλία, γιατί με ταξίδεψε. Τέλος, θα ήθελα να πω ότι με έκανε να αισθανθώ οικεία μαζί του, λέγοντας ότι είχε άγχος αν θα καταφέρει με αυτή την ομιλία να μας μεταφέρει αυτό που αισθάνθηκε και ο ίδιος σε αυτό το ταξίδι.

Ηρώ Σμαραγδάκη

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΑ ΕΡΕΠΙΑ ΤΗΣ ΤΡΟΙΑΣ

Συσπείρωσα τις μνήμες.

Ακούμπησα στα τείχη που τους γιούς του Πριάμου υπερασπίζανε.

Ήχοι από τα βέλη των Αχαιών σημάδευαν τ' αυτιά μου.

Χαραματιές στις πέτρες διέκριναν τα μάτια μου.

Φωνές στρατού κρατούσε ο αέρας.

Πατήματα αλόγων η κοιλάδα πρόδιδε.

Κακότεχνος ο Δούρειος Ίππος που έστησαν για τους τουρίστες.

Αφορμή ν' αναλογιστώ το ψέμα και την αλήθεια για την παλικαριά.

Το θάνατο και την ανδρειοσύνη.

Τη βία και τη θυσία

Την καταστροφή και τη νίκη

Το βάρβαρο και Το Θεϊκό

Τον έρωτα και τη διαμάχη

Σκληρό το οδοιπορικό στην Τουρκία.

Το βίωμα των αντιφάσεων δεν ερμηνεύεται με λογική και αίσθημα.

Ν.Γ. ΚΟΠΙΔΑΚΗΣ

Η ΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

13-1-2012 Γ2

Γκαμπριέλ Γκαρσία Μαρκές:

Ο Γκαμπριέλ Γκαρσία Μαρκές είναι σπουδαίος Κολομβιανός συγγραφέας, βραβευμένος με Νόμπελ Λογοτεχνίας. Γεννήθηκε στις 6 Μαρτίου 1928 στο χωριό Αρακατάκα της Κολομβίας. Το 1947 ξεκίνησε να σπουδάζει Νομική και Πολιτικές Επιστήμες στο Πανεπιστήμιο της Μπογκοτά. Την ίδια χρονιά δημοσίευσε σε εφημερίδα το πρώτο του διήγημα «Η τρίτη παραίτηση». Το 1948 μετακόμισε στην Καρταχένα των Δυτικών Ινδιών και ασχολήθηκε με τη δημοσιογραφία σε εφημερίδες και περιοδικά. Το 1955 εκδόθηκε το πρώτο μυθιστόρημά του «Τα νεκρά φύλλα». Ακολούθησαν τα έργα «Κακιά ώρα», «Ο συνταγματάρχης δεν έχει κανέναν να του γράψει» και «Εκατό χρόνια μοναξιά», το οποίο τον καθιέρωσε ως έναν από τους μεγαλύτερους συγγραφείς της εποχής μας, καθώς αποκόμισε αμέσως τις θετικότερες κριτικές. Το 1982 του δόθηκε το Βραβείο Νόμπελ Λογοτεχνίας. Ο Γκαμπριέλ Γκαρσία Μαρκές έχει αποσυρθεί από τη δημόσια ζωή για λόγους υγείας: καρκίνος στους λεμφαδένες. Η κατάστασή του μοιάζει να επιδεινώνεται μέρα με τη μέρα. Η αποχαιρετιστήρια επιστολή, αποσπάσματα της οποίας ακολουθούν, στάλθηκε από το συγγραφέα στους φίλους του :

«Αν ο Θεός μου χάριζε ένα κομμάτι ζωή...

Θα έδινα αξία στα πράγματα, όχι γι' αυτό που αξίζουν, αλλά γι' αυτό που σημαίνουν. Θα κοιμόμουν λίγο, θα ονειρευόμουν πιο πολύ, γιατί για κάθε λεπτό που κλείνουμε τα μάτια, χάνουμε εξήντα δευτερόλεπτα φως. Θα συνέχιζα, όταν οι άλλοι σταματούσαν, θα ξυπνούσα, όταν οι άλλοι κοιμόνταν. Θα άκουγα, όταν οι άλλοι μιλούσαν και πόσο θα απολάμβανα ένα παγωτό σοκολάτα!

Θεέ μου, αν μπορούσα, θα έγραφα το μίσος μου πάνω στον πάγο και θα περίμενα να βγει ο ήλιος.

Θεέ μου, αν είχα ένα κομμάτι ζωή... δεν θα άφηνα να περάσει ούτε μία μέρα χωρίς να πω στους ανθρώπους ότι τους αγαπώ...

Στο μικρό παιδί θα έδινα φτερά, αλλά θα το άφηνα να μάθει μόνο του να πετάει. Στους γέρους θα έδειχνα ότι το θάνατο δεν τον φέρνουν τα γηρατειά αλλά η λήθη. Έμαθα τόσα πράγματα από σας τους ανθρώπους... Έμαθα πως όλοι θέλουν να ζήσουν στην κορυφή του βουνού, χωρίς να γνωρίζουν ότι η αληθινή ευτυχία βρίσκεται στον τρόπο που κατεβαίνεις την απόκρημνη πλαγιά. Έμαθα πως, όταν το νεογέννητο σφίγγει στη μικρή παλάμη του, για πρώτη φορά, το δάχτυλο του πατέρα του, το αιχμαλωτίζει για πάντα.

Έμαθα πως ο άνθρωπος δικαιούται να κοιτά τον άλλον από ψηλά, μόνο όταν πρέπει να τον βοηθήσει να σηκωθεί.

Να λες πάντα αυτό που νιώθεις και να κάνεις αυτό που σκέφτεσαι...

Κράτα αυτούς που αγαπάς κοντά σου, πες τους πόσο πολύ τους χρειάζεσαι, αγάπα τους και φέρσου τους καλά, βρες χρόνο για να τους πεις «συγγνώμη», «συγχώρεσέ με», «σε παρακαλώ», «ευχαριστώ» κι όλα τα λόγια αγάπης που ξέρεις.

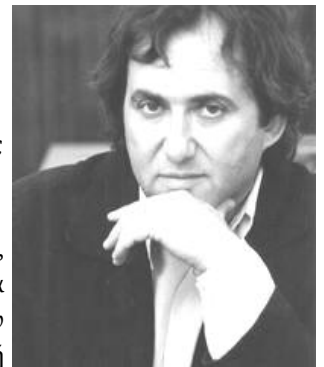
20-1-2012 B1

Λουδοβίκος των Ανωγείων

Το πραγματικό του όνομα είναι Γιώργος Δραμουντάνης (γεν. 1951).

Ο ίδιος, σε συνέντευξή του, έχει δηλώσει:

«Γεννήθηκα στην Κρήτη, σε ένα χωριό του Ψηλορείτη, τα Ανώγεια! Το χειμώνα τον θυμάμαι λευκό. Θάλασσα είδα πρώτη φορά στα έντεκα μου χρόνια. Από τότε που θυμούμαι τον εαυτό μου, ήθελα να κάνω ζωγραφική

και άρχισα με τον πιο κατάλληλο τρόπο: σπουδάζοντας στην ΑΣΣΟΕ Οικονομικά. Έφτασα μεν στο πτυχίο, μα δεν με καταδέχτηκε ποτέ. Το 1979 γνωρίζομαι με το Μάνο Χατζιδάκι στα Ανώγεια, τα οποία είχε επιλέξει για τις Μουσικές Γιορτές, που για σειρά ετών οργάνωνε. Με ακούει να τραγουδώ ένα βράδυ με το μαντολίνο και τους φίλους μου και την άλλη μέρα δίνει το τηλέφωνό του με το "Χατζιδάκις", γραμμένο με δύο "γιώτα". Τον ρώτησα γιατί, και μου είπε πως τα "ήτα" τον παχαίνουν! Εκείνος με έμαθε πώς να κάνω ζωγραφική γράφοντας τραγούδια, από τότε μέχρι σήμερα!»

*Δίσκος: Χαρματούσα
Ο Ίκαρος*

Ποιος είναι που πετά ψηλά
μ' αυτά τα δυο μικρά φτερά
τα σύννεφ' ανταμώνει
κι όσες φορές κι αν τσακιστεί
ποτέ δε μετανιώνει.

Όσο ψηλά κι αν ανεβεί
την άκρη δεν μπορεί να βρει
ο δρόμος δεν τελειώνει
ο ήλιος του χαμογελά
ο ήλιος τον περιγελά
και τα φτερά του λιώνει.

Με βουρκωμένη τη ματιά
κοιτά τον ουρανό ψηλά
με το βοριά μαλώνει
και περιμένει τον καιρό
να του γιατρέψει το φτερό

*Δίσκος: γιορτή των ανέμων
Το χρώμα των ματιών σου*

Είδα το χρώμα των ματιών σου
στον τοίχο της Αγια-Σοφιάς
πάνω σε πέτρινες ψηφίδες
στο φόρεμα της Παναγιαίας.

Στο αντιφέγγισμα μιας βάρκας
στον λιμανιού το γυάλινο νερό
στην αποκάλυψη του Γκρέκο
σ' ενός αγγέλου το φτερό.

Πάνω σε χέρι μπακιρένιο
στην πόρτα μιας κλειστής αυλής
πάνω στου βασιλιά το στέμμα
πετράδι της Ανατολής.

Το ξέρω πως και σ' άλλους τόπους
το χρώμα θα το βρω ξανά
μα αυτήν τη λάμψη μες στο βλέμμα
δεν την ξανάδα πουθενά

*Δίσκος: Το μείντάνι
Το χρώμα της αγάπης*

Ποιο το χρώμα της αγάπης
ποιος θα μου το βρει.
Αν είναι κόκκινο σαν ήλιος
θα καίει σαν φωτιά
κίτρινο σαν το φεγγάρι
θα 'χει μοναξιά.

Να 'χει τ' ουρανού το χρώμα
θα 'ναι μακρινή.
Να 'ναι μαύρο σαν τη νύχτα
θα 'ναι πονηρή.
Ποιο το χρώμα της αγάπης
ποιος θα μου το βρει.

Να 'ναι άσπρο συννεφάκι
φεύγει και περνά.
Να 'ναι άσπρο γιασεμάκι
στον ανθό χαλά.
Να 'ναι το ουράνιο τόξο
που δεν πιάνεται
όλο φαίνεται πως φτάνω
κι όλο χάνεται

27-1-2012 B2

Γεωργουδής-Αγγελόπουλος

Ο Παναγιώτης Γεωργουδής γεννήθηκε το 1958 στη Νεάπολη της Λακωνίας. Ζει στο Ηράκλειο Κρήτης από το 1978, Εργαζόταν ως δημοσιογράφος στην εφημερίδα "Ελευθεροτυπία" και είναι μέλος της οργανωτικής Επιτροπής του Παγκόσμιου Συνεδρίου Φιλοσοφίας. Έχει γράψει επίσης τις συλλογές "Κίρκη" και "Διαλεκτική του Λυρισμού". Η αφορμή για να αρχίσει να γράφει ποίηση ήταν η δασκάλα που είχε στην Γ' Δημοτικού. Εκείνη τους έβαζε να γράφουν ποίηση και τότε ανακάλυψε πως μέσα από την αυτήν μπορεί να εκφράζει τα συναισθήματά του. Από την εφηβεία διάβαζε μεγάλους Έλληνες και ξένους ποιητές αλλά και κλασικούς πεζογράφους. Ο Καζαντζάκης επίσης τον επηρέασε βαθύτατα στη σκέψη, όπως και ο Ρίτσος, το δημοτικό τραγούδι και ο "Ερωτόκριτος". Τα ποιήματα που ακολουθούν είναι τα: "Εντοιχισμένοι" και "Απόφαση" από την ποιητική του συλλογή το "Πέραν".

ΕΝΤΟΙΧΙΣΜΕΝΟΙ

Άνθρωποι που έφαγαν όλη τους τη ζωή
Ασχολούμενοι με την ανέγερση του τείχους του εγώ τους.
Μετά έχτισαν κι άλλα τείχη για να προστατέψουν το
πρώτο τείχος.
Έχτισαν πύργους πολλούς, περιτειχίσματα και
πολεμίστρες
Για να νιώθουν απρόσβλητοι κοινωνικά.
Τέλος χωρίς να το καταλάβουν έγιναν κρατούμενοι
και Δεσμοφύλακες μαζί του εντοιχισμένου εαυτού τους.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Σε κάθε κρίσιμη στιγμή της ζωής μας παρελαύνουν
μπροστά μας οι καλοθερμμένοι αιώνες
Αγκαλιά με την υποταγμένη σκέψη
Αλυσοδεμένη σε άρματα Δαρεικών.
Μέσα σε λίγα λεπτά πρέπει να αποφασίσεις
Αν ανέβεις στο άρμα των Δαρεικών,
υποταγμένος χρυσοκάνθαρος
Ή αν παραμείνεις ακέραιος με το σπαθί στο χέρι.

Το ίδιο πρωινό έγινε και ένα μικρό σύντομο αφιέρωμα στον Θεόδωρο Αγγελόπουλο:

Εξέπνευσε, το βράδυ της Τρίτης, σε ηλικία 77 ετών, ο γνωστός σκηνοθέτης Θεόδωρος Αγγελόπουλος, ο οποίος τραυματίστηκε σε τροχαίο, λίγο μετά τις 7 το απόγευμα. Ο σκηνοθέτης βρισκόταν στο σημείο εκείνο για το γύρισμα της νέας ταινίας «Η άλλη θάλασσα» και τη στιγμή που διέσχιζε το οδόστρωμα παρασύρθηκε από τη μοτοσικλέτα. Ο Θεόδωρος Αγγελόπουλος ήταν ο ελεγειακός ποιητής των κινηματογραφικών εικόνων και της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας και κοινωνικής πραγματικότητας. Ήταν κορυφαίος και πολυβραβευμένος διεθνής Έλληνας σκηνοθέτης, με διακρίσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Εγκατέλειψε τις σπουδές του στη Νομική Σχολή, έφυγε στο Παρίσι, παρακολούθησε μαθήματα γαλλικής φιλολογίας και φιλομορφίας, εθνολογίας και κινηματογράφου. Μετά την επιστροφή του στην Ελλάδα εργάστηκε ως κριτικός κινηματογράφου. Η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του «Αναπαράσταση», κέρδισε το πρώτο βραβείο στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και σηματοδότησε την αυγή του σύγχρονου ελληνικού κινηματογράφου. Έκτοτε, κέρδισε πολλά βραβεία τα οποία τον καθιέρωσαν παγκοσμίως ως έναν από τους σπουδαιότερους σκηνοθέτες του σύγχρονου κινηματογράφου. Το 1998 στις Κάννες κατακτά τον Χρυσό Φοίνικα για την ταινία του «Αιωνιότητα και μια μέρα», κάνοντας ξανά την Ελλάδα περήφανη για τον πολιτισμό της. Ακολουθεί ένα ανέκδοτο ποίημά του, γραμμένο το 1982, λίγο πριν από την έναρξη της συγγραφής του σεναρίου της ταινίας «Ταξίδι στα Κύθηρα»

«Σας εύχομαι υγεία και ευτυχία αλλά δεν μπορώ να κάνω το ταξίδι σας.

Είμαι επισκέπτης.

Τι κάθε τι που αγγίζω με πονάει πραγματικά κι έπειτα δεν μου ανήκει.

Όλο και κάποιος βρίσκεται να πει " δικό μου είναι " .

Εγώ δεν έχω τίποτε δικό μου είχα πει κάποτε με υπεροψία.

Τώρα καταλαβαίνω πως το τίποτε είναι τίποτε.

Ότι δεν έχω καν όνομα

Και πρέπει να γυρεύω ένα κάθε τόσο .

Δώστε μου ένα μέρος να κοιτάω.

Ξεχάστε με στη θάλασσα.

Σας εύχομαι υγεία και ευτυχία».

ΓΙΑΤΙ ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ ΠΟΙΗΣΗ

Όταν λέω ποίηση δεν εννοώ κάποιο λογοτεχνικό είδος. Ποίηση είναι ένας ξεχωριστός τρόπος να συνειδητοποιείς τον κόσμο, να συνδέεσαι με την πραγματικότητα. Η ποίηση λοιπόν γίνεται φιλοσοφία που καθοδηγεί τον άνθρωπο όλη του τη ζωή.

Αντρέι Ταρκόφσκι (Ρώσος σκηνοθέτης)
Σμιλεύοντας το χρόνο, εκδόσεις Νεφέλη

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

Μαθηματικοί διαγωνισμοί

Θερμά συγχαρητήρια στους μαθητές μας Αναστασία Γκουγκούμη και Κωνσταντίνο Ματθαϊάκη της Β' Γυμνασίου αλλά και στον Ανδρέα Αντωνάκη της Γ' Λυκείου για την επιτυχία τους στο διαγωνισμό «ΘΑΛΗΣ» που πραγματοποιήθηκε στις 19 Νοεμβρίου, 2011. Επίσης, τους ευχόμαστε καλά αποτελέσματα από το διαγωνισμό «ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ» που έγινε στις 21 Ιανουαρίου. Ας τους αφιερώσουμε μια σπαζοκεφαλιά:

Ένας πατέρας αποφασίζει να κάνει μια επένδυση για το γιο του. Στα πρώτα του γενέθλια και κατόπιν σε κάθε επέτειο των γενεθλίων του, κάνει γι' αυτόν μια κατάθεση στην τράπεζα 1000€. Όταν ο μικρός έγινε είκοσι χρονών, πάει στην τράπεζα να εισπράξει το ποσό. Προς έκπληξή του όμως διαπιστώνει ότι στον λογαριασμό του έχουν κατατεθεί μόνο 5000€. Πώς γίνεται αυτό; (*Ευκλείδης Α' τεύχος 81*)

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Η δεύτερη εικόνα του *Ερωτόκριτου και της Αρετούσας*, που δημοσιεύθηκε στο ΜΕΡΕΣ ΣΧΟΛΕΙΟΥ του Δεκεμβρίου στη σελίδα 6, είναι έργο του ΝΙΚΟΥ ΕΓΓΟΝΟΠΟΥΛΟΥ και όχι, όπως λανθασμένα γράφηκε, του Ν. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΥ-ΓΚΙΚΑ.

School Days

Christmas Holidays

This Christmas, I went to Canada with my family. We stayed there for fifteen days, having great fun with our Greek friends who live in Burlington, Ontario. Our journey started with two flights. The first one from Athens to Rome was about two hours and the second from Rome to Toronto was ten hours.

We did too many things there like ice skating and skiing as well as visiting many interesting museums, like the Art Gallery of Ontario, the Royal Ontario Museum and the Science Centre. We also went to the top of the Canadian National Tower, one of the highest buildings in the world! There, we were at a height of 350 meters. At a particular part of that tower, the floor was made of glass. It was really scary walking there and looking down at the same time because you thought that you were going to fall.

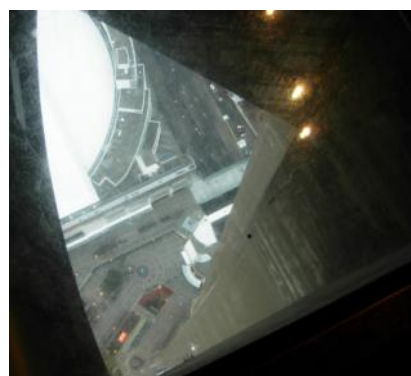
We also had a tour of the famous Niagara falls, where we stayed for a night at a hotel on the 17th floor, having a great view of the unbelievable scenery. What is more, we went to an indoors, water park, called "GREAT WOLF LODGE" which had extraordinary water slides. We stayed there for two days and we had fun in the warm water. On the second day there, the temperature outside was thirteen degrees below zero! It was the coldest day of our lives!

Another day, we went to the theatre and we saw the performance "Mary Poppins". It was a very nice experience and the most interesting thing of all was the special effects used in this musical. In some parts of the performance, the actors even flew!!

Finally, when we weren't walking on the streets, of Toronto, we were at home playing a variety of board games, like Monopoly and Apples to Apples. It's worth mentioning also that during our stay in Canada, it snowed only twice. Despite our disappointment about this those two times were the most unforgettable moments of our trip because it was then that my sister, my brother, our two family friends and me played in the garden of our friends' house- which was covered in snow- for at least an hour and a half!

This holiday was an experience I'll never forget!!

by Eugenia Klironomou

Unforgettable holidays

Late last month I spent a few very enjoyable days in the USA. I went there to celebrate Christmas with my father and cousin.

We first went to New York and stayed in an apartment that my father had rented for fourteen days. One of the first things that we did was visit The Empire State Building – which is currently the third tallest skyscraper in the United States- and went shopping. We also visited the MOMA (the Museum of Modern Arts) the MET(the Metropolitan Museum of Arts) the Natural History Museum and the Planetarium which were all interesting and crowded with tourists.

On Christmas day we went to a friend’s house which was magnificently decorated and had dinner. On New Year’s Eve we met an aunt of mine who was also on vacation in New York. She invited us to join her at Times Square, where Lady Gaga, Justin Bieber, Pitbull and Lee Lo Green were going to be singing for the New Years Eve party . My dad and cousin didn’t want to go but I was excited with the idea and I accepted. It was amazing! It was pure magic! We went to Times Square at 13:00 to be able to find a good place and left a little after 00:30 to find my dad who was having dinner at a Greek restaurant.

After fourteen days in New York, we went to Orlando for the last four days of our vacation, where we stayed in a hotel. I had a really nice time

there too, because I went to Disneyland and to Universal Studios. That is where I rode roller coasters-some of which had scenes from famous movies as a theme -watched 40 movies and visited Hogwarts, Harry Potter’s school. It was really amazing!

My trip to the USA was a great experience that I will always remember. I had a great time and I would like to go back there some time in the near future.

By
Lena

Michalaki